

# Tunnistetiedot poistettu

Käännös

C-78/22 –1

Asia C-78/22

## Ennakkoratkaisupyyntö

Jättämispäivä:

7.2.2022

Ennakkoratkaisupyyntön esittänyt tuomioistuin:

Vrchní soud v Praze (Tšekin tasavalta)

Ennakkoratkaisupyyntön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

24.1.2022

Valittaja:

ALD Automotive s.r.o.

Muu osapuoli muutoksenhakumenettelyssä (vastaaja ensimmäisessä oikeusasteessa):

DY, velallisen GEDEM-STAV a.s. konkurssipesän hoitaja

**VRCHNÍ SOUD V PRAZE (ylioikeus, Praha, Tšekin tasavalta)**

[– –] Tšekin tasavalta

[– –]

[kansallista lainsäädäntöä koskevia tietoja]

**Pääasian asianosaiset:**

Kantaja:

**ALD Automotive s.r.o.**, [– –]  
kotipaikka [– –] Praha 10  
Tšekin tasavalta

[– –]

Vastaaja:

**DY**, [– –]

kotipaikka [– –] Nový Jičín

Tšekin tasavalta

[– –]

[– –]

velallisen GEDEM-STAV a.s. konkurssipesän

hoitaja [– –],

kotipaikka [– –] Pardubice

Tšekin tasavalta

**Pääasian kohde ja asian kannalta merkitykselliset tosiseikat**

- 1 Kantaja teki GEDEM-STAV a.s:n (jäljempänä velallinen) kanssa irtaimen omaisuuden vuokrasopimukset (jäljempänä sopimukset 1–5) [– –], joihin kuuluivat myös kantajan käyttöleasingin yleiset sopimusehdot (jäljempänä sopimusehdot).
- 2 Sopimusehtojen 4.1.4 kohdan mukaan kantajan oli määrättävä velallisen maksuerät sopimusten 1–5 mukaisesti yksittäisillä laskuilla, ja sopimusehtojen 4.1.1 kohdan mukaan velallinen oli velvollinen maksamaan kaikki määrätty maksuerät ajallaan ja sovitun suuruisina.
- 3 Kantaja laskutti velalliselta sopimusten 1–5 mukaisia vuokria seuraavilla laskuilla:
  - 1) 27.4.2016 päivätty lasku nro 005-09316/16, jonka määrä oli 1 762,60 Tšekin korunaa, erääntyi maksettavaksi 14.5.2016 ja vastasi sopimuksen 4 mukaista vuokraa laskettuna 27.4.2016 alkaen saman kalenterikuukauden loppuun,
  - 2) 27.4.2016 päivätty lasku nro 005-09317/16, jonka määrä oli 1 762,60 Tšekin korunaa, erääntyi maksettavaksi 14.5.2016 ja vastasi sopimuksen 5 mukaista vuokraa laskettuna 27.4.2016 alkaen saman kalenterikuukauden loppuun,
  - 3) 2.5.2016 päivätty lasku nro 005-09400/16, jonka määrä oli 5 361,50 Tšekin korunaa, erääntyi maksettavaksi 19.5.2016 ja vastasi sopimuksen 1 mukaista vuokraa laskettuna 2.5.2016 alkaen ja päättyen saman kalenterikuukauden loppuun,
  - 4) 2.5.2016 päivätty lasku nro 005-09401/16, jonka määrä oli 5 361,50 Tšekin korunaa, erääntyi maksettavaksi 19.5.2016 ja vastasi sopimuksen 2 mukaista vuokraa laskettuna 2.5.2016 alkaen ja päättyen saman kalenterikuukauden loppuun,
  - 5) 2.5.2016 päivätty lasku nro 005-09402/16, jonka määrä oli 5 361,50 Tšekin korunaa, erääntyi maksettavaksi 19.5.2016 ja vastasi sopimuksen 3 mukaista vuokraa laskettuna 2.5.2016 alkaen ja päättyen saman kalenterikuukauden loppuun,

6) 1.5.2016 päivätty lasku nro 005-10178/16, jonka määrä oli 26 426,60 Tšekin korunaa, erääntyi maksettavaksi 18.5.2016 ja vastasi sopimusten 4 ja 5 mukaista vuokraa toukokuulta 2016,

7) 1.6.2016 päivätty lasku nro 005-12822/16, jonka määrä oli 42 943,40 Tšekin korunaa, erääntyi maksettavaksi 18.6.2016 ja vastasi sopimusten 1–5 mukaista vuokraa kesäkuulta 2016,

8) 1.7.2016 päivätty lasku nro 005-15548/16, jonka määrä oli 42 943,40 Tšekin korunaa, erääntyi maksettavaksi 27.7.2016 ja vastasi sopimusten 1–5 mukaista vuokraa heinäkuulta 2016,

8) 1.8.2016 päivätty lasku nro 005-18257/16, jonka määrä oli 42 943,40 Tšekin korunaa, erääntyi maksettavaksi 18.8.2016 ja vastasi sopimusten 1–5 mukaista vuokraa elokuulta 2016,

10) 1.9.2016 päivätty lasku nro 005-21034/16, jonka määrä oli 31 932,20 Tšekin korunaa, erääntyi maksettavaksi 19.9.2016 ja vastasi sopimusten 1, 4 ja 5 mukaista vuokraa syyskuulta 2016,

(jäljempänä yhdessä laskut). Velallinen ei ole maksanut yhtäkään laskuista.

- 4 Velkoja teki velallista koskevan maksukyvyttömyyshakemuksen, joka jätettiin 27.7.2016 Krajský soud v Hradci Královén Pardubicen toimipaikkaan (Hradec Královén maakunnallisen tuomioistuimen Pardubicen toimipaikka, Tšekin tasavalta) (jäljempänä maksukyvyttömyystuomioistuin), mikä käynnisti velallista koskevan maksukyvyttömyysmenettelyn, jossa maksukyvyttömyystuomioistuin asetti velallisen omaisuuden konkurssiin 12.4.2017 antamallaan päätöksellä [– –] ja nimesi vastaajan konkurssipesän hoitajaksi (jäljempänä pesänhoitaja).
- 5 Kantaja ilmoitti saatavia koskevalla ilmoituksella [– –] (jäljempänä ilmoitus) muun muassa sopimuksiin perustuvat [– –] 249 036,42 Tšekin korunan suuruiset osasaatavat (jäljempänä saatava 1). Saatava 1 koostuu 206 799,13 Tšekin korunan suuruudesta maksamattomien vuokraerien pääomasta, 12 237,29 Tšekin korunan suuruudesta lakisääteisestä viivästyskorosta ja 30 000 Tšekin korunan suuruudesta saatavan perimiseen liittyvistä kuluista, jotka vastaavat 1 200 Tšekin korunan suuruista summaa kunkin sopimusten 1–5 mukaista vuokraa vastaavan maksamattoman osamaksun osalta (yhteensä 25 maksua) viivästyskorkojen ja saatavan perintäkulujen määrän vahvistamisesta, selvitysmiehen ja tuomioistuimen nimittämien oikeushenkilön hallintoelimen jäsenten palkkion vahvistamisesta ja eräiden siviili- ja kauppaoikeudellisten ilmoitusten virallista lehteä sekä oikeushenkilöitä ja luonnollisia henkilöitä, erityisrahastoja ja tietoja todellisista omistajista koskevia rekistereitä koskevista kysymyksistä annetun hallituksen asetuksen nro 351 (jäljempänä asetus) 3 §:n mukaisesti.
- 6 Maksukyvyttömyystuomioistuimen 30.10.2017 pitämässä erityistarkastusta koskevassa käsittelyssä vastaaja kiisti muun muassa saatavan 1 30 000 Tšekin korunan osalta sillä perusteella, että sen mukaan vuokranmaksuihin liittyviin

kustannuksiin voidaan vedota vain siinä tapauksessa, että ne on hyväksytty lainvoimaisesti.

- 7 Kantaja nosti maksukyvyttömyystuomioistuimessa hyvissä ajoin kanteen riidanalaisten saataviensa, mukaan lukien saatavan 1 riidanalaisen osan, ratkaisemiseksi sillä perusteella, että asetuksen 3 §:n mukaan oikeus saada korvausta kustannuksista syntyy jo viivästyksen myötä, minkä tueksi kantaja viittasi siviililain nro 89/2012 (jäljempänä siviililaki) 513 §:ään ja kaupallisissa toimissa tapahtuvien maksuviivästysten torjumisesta 16.2.2011 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2011/7/EU (jäljempänä direktiivi). [– –] [maksukyvyttömyysmenettelyä koskevia yksityiskohtaisia tietoja]
- 8 Maksukyvyttömyystuomioistuin katsoi 28.5.2018 [– –] antamassaan tuomiossa, että saatavaa 1 koskevat perintäkulut olivat oikeutettuja 6 000 Tšekin korunan (määräysosan I kohta) osalta, ja hylkäsi saatavan 1 olemassaolon määrittämistä koskevan vaatimuksen 24 000 Tšekin korunan suuruisen perintäkulujen osalta (määräysosan II kohta). Tuomioistuin totesi ratkaisunsa perusteluissa (yksinkertaistettuna), että asetuksen 3 §:n mukainen oikeus saada korvausta kustannuksista syntyy, jos velkoja ryhtyy velallista vastaan johonkin toimenpiteeseen saatavan perimiseksi; käsiteltävänä olevassa tapauksessa tällaisena toimenpiteenä voidaan pitää (vain) ilmoitusta. Se huomautti, että asetuksen 3 §:ssä käytetty termi ”kukin saatava, johon vedotaan” tarkoittaa saatavia, joilla on erillinen oikeusperusta. Tilanteessa, jossa kantaja oli soveltanut viidestä sopimuksesta johtuvia vaatimuksia, oli asianmukaista korvata hänelle kaikkien saatavien osalta 5 x 1 200 Tšekin korunan eli 6 000 Tšekin korunan suuruiset perintäkulut ja hylätä kantajan vaatimus muilta osin kyseisen vaatimuksen osalta.
- 9 Kantaja valitti määräajassa tuomion tuomiolauselman II kohdasta (ja oikeudenkäyntikuluja koskevasta III kohdasta) ja pyysi Vrchní soud v Praze (jäljempänä muutoksenhakutuomioistuin tai ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin) muuttamaan tuomiota siten, että saatavan 1 riidanalaisten kulujen määrä määritetään pääoman suuruiseksi ja suuremmaksi kuin se oli määritetty tuomiolauselman I kohdassa (24 000 Tšekin korunaa) ja että vastaaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut tai että toisen asteen tuomioistuin kumoo tuomion valituksenalaisten osien osalta ja palauttaa asian ensimmäisen asteen tuomioistuimeen uudelleenkäsittelemään varten. Se väitti erityisesti, että (yksinkertaistettuna)
  - 1) siviililain 1723 §:n nojalla tehdyissä sopimuksissa 1–5 velalliselle oli sopimusehtojen 4. 1. 4 kohdan mukaisesti määrätty yksittäisten laskujen perusteella maksettavia maksueriä, joiden voidaan katsoa olevan Nejvyšší soudin (ylin tuomioistuin, Tšekin tasavalta) 19.9.2011 antaman ratkaisun nro 28 Cdo 4936/2010 päätelmien mukaan erääntyneen määrän maksamista koskeva kehoitus tai keino yksilöidä velvoitesuhteesta johtuva saatava ja perittävät maksut,

- 2) velallisen maksujen viivästyminen liittyy 25 konkreettiseen laskuun, joiden on katsottava antavan perusteen vaatia korvausta sopimukseen 1–5 liittyvien vuokrasaatavien perimiseen liittyvistä kuluista,
- 3) kansallisten tuomioistuinten on noudatettava unionin oikeutta ja näin ollen muun muassa direktiivin 2 artiklan 4 alakohta ja 3 artiklan 1 kohta sitovat niitä.
- 10 Toisen asteen tuomioistuimen toimiva Vrchní soud v Praze (jäljempänä ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin) vahvisti 4.12.2019 antamallaan tuomiolla Krajský soud v Hradci Královén Pardubicen toimipaikassa 28.5.2018 annetun tuomion [– –] tuomiolauselman II ja III kohdan [– –] ja päätti, että kummallakaan osapuolista ei ole oikeutta saada korvausta toisen asteen menettelyn oikeudenkäyntikuluista [– –]. Ratkaisun perusteluissa se yhtyi asetuksen 3 §:n tarkoitetun käsitteen ”kukin saatava, johon vedotaan” osalta ensimmäisen asteen tuomioistuimen tulkintaan yksittäisten sopimusten (sopimukset 1–5) osalta eikä hyväksynyt kantajan näkemystä, jonka mukaan kyseistä käsitettä olisi asianmukaista tulkita yksittäisten laskujen osalta. Se päätteli, että asiaa ensimmäisenä asteena käsitelleen tuomioistuimen päätelmät vastasivat direktiivin 2 artiklan 4 alakohtaa, ja rinnasti ”maksettavan maksun” käsitteen ”syntyneen saatavan” käsitteeseen, jota sovelletaan esillä olevassa asiassa siten, että kantajalle syntyi velallista kohtaan yhteensä 5 saatavaa, jotka perustuvat sopimukseen 1–5, riippumatta yksittäisten vuokraerien kuukausittaisesta laskutuksesta.
- 11 [– –] [tiedot kantajan perustuslakivalituksen käsittelystä Ústavní soudissa (perustuslakituomioistuin, Tšekin tasavalta)]
- 12 [– –] [Ústavní soud katsoi, että Vrchní soud v Praze oli loukannut kantajan perustuslaissa taattua oikeutta lailliseen tuomioistuimeen, koska se ei ollut esittänyt ennakkoratkaisukysymystä unionin tuomioistuimelle].

### **Asiaa koskevat oikeussäännöt**

#### **Unionin oikeus**

- 13 Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (jäljempänä SEUT) 267 artiklassa määrätään seuraavaa:

Euroopan unionin tuomioistuimella on toimivalta antaa ennakkoratkaisu:

- a) perussopimusten tulkinnasta;
- b) unionin toimielimen, elimen tai laitoksen säädöksen pätevyydestä ja tulkinnasta.

[– –]

Jos tällainen kysymys tulee esille sellaisessa kansallisessa tuomioistuimessa käsiteltävänä olevassa asiassa, jonka päätöksiin ei kansallisen lainsäädännön

mukaan saa hakea muutosta, tämän tuomioistuimen on saatettava kysymys Euroopan unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi.

- 14 Direktiivin johdanto-osan 2, 3, 8, 9, 12, 18, 19 ja 22 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

(2) Sisämarkkinoilla talouden toimijat toimittavat useimmat tavarat ja palvelut muille talouden toimijoille ja viranomaisille maksun lykkäämisen periaatteella siten, että toimittaja antaa asiakkaalleen aikaa laskun maksamiseen osapuolten sopimuksen mukaisesti tai sen mukaan kuin toimittajan laskussa on mainittu taikka laissa säädetty.

(3) Monet talouden toimijoiden välisiin tai talouden toimijoiden ja viranomaisten välisiin kaupallisiin toimiin liittyvät maksut suoritetaan myöhemmin kuin sopimuksessa tai yleisissä kaupallisissa ehdoissa on määrätty. Vaikka tavarat on toimitettu tai palvelut suoritettu, monet niitä koskevat laskut maksetaan vasta pitkän ajan kuluttua määräpäivästä. Tällaiset maksuviivästyksset vaikuttavat negatiivisesti yritysten maksuvalmiuteen ja vaikeuttavat niiden taloushallintoa. Lisäksi tilanne vaikuttaa yritysten kilpailukykyyn ja kannattavuuteen, koska velkojien on maksuviivästyksen takia hankittava ulkoista rahoitusta. Negatiivisten vaikutusten riski kasvaa merkittävästi laskusuhdanteiden aikana rahoituksen saatavuuden heikentyessä.

(8) Tämän direktiivin soveltamisala olisi rajattava maksuihin, jotka suoritetaan korvauksena kaupallisista toimista. Tämän direktiivin ei pitäisi säännellä kuluttajien kanssa suoritettavia toimia, muihin maksuihin liittyviä korkoja, esimerkiksi shekki- ja vekselilakien nojalla suoritettavia maksuja eikä vahingonkorvauksena suoritettavia maksuja, mukaan lukien vakuutusyhtiöitten suorittamat maksut. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi voitava jättää soveltamisalan ulkopuolelle velat, joihin kohdistuu maksukyvyttömyysmenettely, mukaan lukien menettely, jonka tavoitteena on velkojen uudelleenjärjestely.

(9) Tällä direktiivillä olisi säänneltävä kaikkia kaupallisia toimia riippumatta siitä, ovatko ne yksityisten tai julkisten yritysten välisiä vai yritysten ja viranomaisten välisiä, ottaen huomioon, että viranomaiset suorittavat yrityksille huomattavia määriä maksuja. Näin ollen direktiivillä olisi säänneltävä myös kaikkia pääsopimuksen osapuolten sekä niiden toimittajien ja alihankkijoiden välisiä kaupallisia toimia.

(12) Maksuviivästys on sopimusrikkomus, joka on tehty velallisen kannalta taloudellisesti houkuttelevaksi useimmissa jäsenvaltioissa alhaisen tai puuttuvan viivästyskoron ja/tai hitaan perintämenettelyn vuoksi. Päätäväinen siirtyminen täsmälliseen maksukulttuuriin, jossa koronperintäoikeuden poissulkemisen olisi aina katsottava olevan selvästi kohtuuton sopimusehto tai selvästi sopimaton menettely, on tarpeen tämän suuntauksen muuttamiseksi ja viivästysten ehkäisemiseksi. Tällaiseen suunnanmuutokseen olisi kuuluttava myös nimenomaisten säännösten säätäminen maksuajoista ja aiheutuneiden kulujen

korvaamisesta velkojille sekä muun muassa se, että perintäkulujen korvaamisoikeuden poissulkemisen olisi oletettava olevan selvästi kohtuutonta tai sopimatonta.

(18) Laskut toimivat maksuvaatimusten perusteena, ja ne ovat tavaroiden toimittamiseen ja palvelujen suorittamiseen liittyvien toimien arvoketjussa tärkeitä asiakirjoja muun muassa maksuajan määrittämisen kannalta. Tämän direktiivin soveltamiseksi jäsenvaltioiden olisi edistettävä järjestelmiä, jotka antavat oikeusvarmuuden laskujen tarkasta vastaanottamispäivästä muun muassa käytettäessä sähköistä laskutusta, jossa laskujen vastaanottaminen voisi tuottaa sähköistä todistusaineistoa ja joka kuuluisi osittain yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun direktiivin 2006/112/EY laskutusta koskevien säännösten soveltamisalaan.

(19) Velkojien on tarpeen saada kohtuullinen korvaus viivästyneistä maksuista aiheutuneista perintäkuluista maksuviivästysten ehkäisemiseksi. Perintäkulujen olisi sisällettävä myös hallinnolliset kulut ja korvaus maksuviivästyksistä aiheutuneista yrityksen sisäisistä kuluista, joiden osalta direktiivissä olisi säädettävä kiinteästä vähimmäissummasta, jonka lisäksi voidaan periä viivästyskorkoa. Kiinteällä korvaussummalla olisi pyrittävä rajoittamaan perintään liittyviä hallinnollisia ja sisäisiä kuluja. Korvaus perintäkuluista olisi määrättävä ilman, että tämä rajoittaa sellaisten kansallisten säännösten soveltamista, joiden nojalla kansallinen tuomioistuin voi tuomita velkojalle korvausta velallisen maksuviivästykseen liittyvästä lisävahingosta.

(22) Tällä direktiivillä ei saisi estää maksuerin tapahtuvia tai porrastettuja maksuja. Kukin maksuerä tai maksu olisi kuitenkin suoritettava sovituin ehdoin ja siihen olisi sovellettava tässä direktiivissä säädettyjä maksuviivästyssääntöjä.

15 Direktiivin 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

1. Tämän direktiivin tavoitteena on kaupallisissa toimissa tapahtuvien maksuviivästysten torjuminen, jotta voidaan varmistaa sisämarkkinoiden moitteeton toiminta ja edistää näin yritysten ja erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) kilpailukykyä.

2. Tätä direktiiviä sovelletaan kaikkiin kaupallisista toimista korvauksena suoritettaviin maksuihin.

3. Jäsenvaltiot voivat jättää sen soveltamisalan ulkopuolelle velat, joiden osalta on aloitettu maksukyvyttömyysmenettely velallista vastaan, mukaan luettuna menettely, jonka tavoitteena on velkojen uudelleenjärjestely.

16 Direktiivin 2 artiklan 1, 3, 4 ja 5 alakohdassa säädetään, että tätä direktiiviä sovellettaessa tarkoitetaan



- 1) ”kaupallisilla toimilla” yritysten tai yritysten ja viranomaisten välisiä toimia, jotka johtavat tavaroiden toimittamiseen tai palvelujen suorittamiseen korvausta vastaan;
  - 3) ”yrityksellä” muuta organisaatiota kuin viranomaista sen harjoittaessa itsenäistä taloudellista tai ammattitoimintaansa, vaikka tätä toimintaa harjoittaisi vain yksi henkilö;
  - 4) ”maksuviivästyksellä” maksua, jota ei suoriteta sopimukseen tai lakiin perustuvan maksuajan kuluessa, kun 3 artiklan 1 kohdassa säädetty ehdot täyttyvät;
  - 5) ”viivästyskorolla” lakisääteistä viivästyskorkoa tai yritysten välillä sovittua korkoa, jollei 7 artiklasta muuta johdu.
- 17 Direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:
1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että velkojalla on oikeus viivästyskorkoon yritysten välisissä kaupallisissa toimitissa ilman, että maksumuistutus on tarpeen, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:
    - a) velkoja on täyttänyt sopimukseen ja lakiin perustuvat velvoitteensa; ja
    - b) velkoja ei ole saanut eräntynyttä määrää ajoissa, paitsi jos velallinen ei ole vastuussa viivästyksestä.
- 18 Direktiivin 5 artiklassa säädetään seuraavaa:
- Tällä direktiivillä ei rajoiteta osapuolten mahdollisuutta sopia sovellettavan kansallisen lainsäädännön asiaa koskevien säännösten mukaisesti maksuaikatauluista, joiden mukaan maksut suoritetaan maksuerissä. Tällaisissa tapauksissa silloin, kun maksueriä ei makseta sovittuun määräaikaan mennessä, tässä direktiivissä säädetty korko ja korvaus lasketaan yksinomaan viivästyneiden maksuerien perusteella.
- 19 Direktiivin 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:
1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että viivästyskoron tullessa kaupallisissa toimitissa maksettavaksi 3 tai 4 artiklan mukaisesti velkojalla on oikeus saada velalliselta vähintään kiinteä 40 euron summa.
  2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettu kiinteä summa on maksettava, ilman että maksumuistutus on tarpeen, korvauksena velkojan omista perintäkuluista.

#### **Tšekin tasavallan lainsäädäntö**

- 20 Siviililain 2 §:n 3 momentissa säädetään seuraavaa:



3) Lainsäädännön tulkinta ja soveltaminen ei saa olla hyvien tapojen vastaista eikä johtaa tavanomaisia inhimillisiä tunteita loukkaavaan julmuuteen tai piittaamattomuuteen.

- 21 Siviililain 513 §:ssä säädetään seuraavaa:

Saatavan liitännäisvaatimuksia ovat korot, viivästyskorot ja perintäkulut.

- 22 Siviililain 1721 §:ssä säädetään seuraavaa:

Velkasuhteessa velkojalla on velallista vastaan oikeus saada tietty suoritus, ja velallinen on velvollinen täyttämään tämän suoritusvelvollisuuden.

- 23 Siviililain 1968 §:ssä säädetään seuraavaa:

Velallinen, joka ei täytä suoritusvelvollisuuttaan asianmukaisesti ja ajallaan, syyllistyy viivästykseen. Velallinen ei ole vastuussa viivästyksestä, jos velallinen ei voi täyttää suoritusvelvollisuuttaan velkojan viivästyksen vuoksi.

- 24 Asetuksen 2 §:ssä säädetään seuraavaa:

Viivästyskoron määrä vastaa Tšekin keskuspankin sen kuuden kuukauden jakson ensimmäiselle päivälle vahvistamaa repokorkoa, jonka aikana viivästys tapahtui, korotettuna 8 prosenttiyksiköllä.

- 25 Asetuksen 3 §:ssä säädetään seuraavaa:

Jos kyseessä on elinkeinonharjoittajien keskinäinen velvoite tai jos elinkeinonharjoittajan ja julkisen hankintaviranomaisen välisen, julkisia hankintoja koskevan lain mukaisen keskinäisen velvoitteen sisältö on velvoite toimittaa tavaroita tai tarjota palveluja vastiketta vastaan julkiselle hankintaviranomaiselle, kuhunkin saatavaan liittyvien kustannusten vähimmäismäärä on 1 200 Tšekin korunaa.

#### **Ennakkoratkaisupyynnön perustelut**

- 26 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin, jolla on sellaisen tuomioistuimen asema, jonka ratkaisusta ei voida valittaa kansallisen lainsäädännön mukaisilla (tavanomaisilla) muutoksenhakekeinoilla (SEUT 267 artikla), katsoo, että asiassa on tarpeen pyytää Euroopan unionin tuomioistuinta ratkaisemaan direktiivin tulkintaa koskevat kysymykset.

- 27 Ennakkoratkaisua pyytävässä tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa on kyse siitä, miten direktiivissä tarkoitettua kaupallisen toimen käsitettä on tulkittava säännölliseen toistuvaan tai jatkuvaan täyttämiseen perustuvien sopimusten osalta eli sellaisten saatavien osalta, joiden perusteella velkoja laskuttaa velallista toistuvasti. Käsiteltävänä olevassa tapauksessa on useita tulkintamahdollisuuksia, eli direktiivin 6 artiklan 1 kohdan sekä 3 ja 4 artiklan mukaisella ”kaupallisella toimella” voidaan tarkoittaa

- a) kutakin sopimuksen mukaista yksittäistä maksua, esim. kuukausivuokraa, ja muita sopimukseen perustuvia yksittäisiä vaatimuksia (vahingonkorvaukset jne.);
  - b) kutakin sopimuksen mukaisesti laskutettua maksua eli useiden yhdessä laskussa laskutettavien osasaatavien yhteenlaskettua määrää;
  - c) sellaisten sopimuksen mukaisten saatavien yhteenlaskettua määrää, joiden osalta on syntynyt myös oikeus saada viivästyskorkoa;
  - d) sopimuksen säännöllisestä toistuvasta tai jatkuvasta täyttämisestä (esim. vuokra) johtuvien saatavien yhteenlaskettua määrää, kun taas muut samasta sopimuksesta johtuvat saatavat (esim. sopimussakot) ovat erillisiä liiketoimia;
  - e) kaikkien yhdestä sopimuksesta johtuvien vaateiden yhteenlaskettua määrää yhteisenä sopimusvaateena.
- 28 On myös huomattava, että oikeus kiinteään 40 euron summaan syntyy ajankohtana, jona viivästyskorkoa koskeva saatava syntyy kaupallisessa toimessa (direktiivin 6 artiklan 1 kohta), kun taas 1 200 Tšekin korunan kiinteämääräistä saatavaa koskevassa Tšekin tasavallan lainsäädännössä ei nimenomaisesti säädetä saatavan syntymisen ajankohdasta (asetuksen 3 §).
- 29 Edellä esitetyn perusteella ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin ei pidä selvänä, saavutettaisiinko direktiivin tarkoitus, jos yksi kertakorvaus kattaisi useita samaan sopimukseen perustuvia viivästyneitä maksuja, tai päinvastoin saavutettaisiinko se, jos kutakin osittaista viivästyntä maksua koskevaa korvausta sovellettaisiin täysimääräisesti, vaikka erääntyneet maksut olisivat vain pieniä summia (erityisesti jos ne olisivat pienempiä tai merkittävästi pienempiä kuin kertakorvaus). Tšekin tasavallan lainsäädännön mukaan voitaisiin tällaisissa tapauksissa harkita, onko tällaisen vaatimuksen soveltaminen hyvien tapojen vastaista (siviililain 2 §:n 3 momentti), ja sen vuoksi sitä ei olisi asianmukaista myöntää.
- 30 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin lisää, että se on tietoinen 5.11.2020 esitetystä ennakkoratkaisupyyntöstä [– –], joka on rekisteröity Euroopan unionin tuomioistuimessa numerolla C-585/20 [– –]; kyseisen asian ennakkoratkaisukysymys [nro 1] vastaa sisällöltään ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen ensimmäistä kysymystä. Koska asiassa C-585/20 esitetty kysymys [nro 1] kohdistuu kuitenkin erityiskysymyksiin, jotka koskevat direktiivin 6 artiklan 1 kohdan soveltamista hallinnollisessa menettelyssä, ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin ei katso, että tähän ennakkoratkaisukysymykseen annettava vastaus on sopiva perusta kysymyksille, joihin ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen on vastattava.

### **Ennakkoratkaisukysymykset**

- 31 Edellä esitetyistä syistä ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin esittää Euroopan unionin tuomioistuimelle seuraavat kysymykset Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 267 artiklassa tarkoitettua ennakkoratkaisua varten:

[1]) Mitkä ovat ne perusteet, jotka synnyttävät [kaupallisissa toimissa tapahtuvien maksuviivästysten torjumisesta 16.2.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston] direktiivin 2011/7/EU 6 artiklan 1 kohdan nojalla oikeuden saada vähintään kiinteä 40 euron summa, kun kyse on toistuvasti tai jatkuvasti täytettävistä sopimuksista?

[2]) Voivatko jäsenvaltioiden tuomioistuimet hylätä direktiivin 6 artiklan 1 kohdan mukaisen vaatimuksen yksityisoikeuden yleisten periaatteiden soveltamisen perusteella?

[3]) Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, millä edellytyksillä jäsenvaltioiden tuomioistuimet voivat evätä direktiivin 6 artiklan 1 kohdan mukaisen vaatimuksen?

Praha, 24.1.2022

[– –]

[– –] [allekirjoitus]